UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXCIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

publicã, vt hæc oĩa habentur per Bart. & Alex. in d. §. tormenta. ¶ Non obſtat dictũ cuiuſdã Vincentij fabri examinati extraiudicialiter per viã inſtrumenti in caſtro Centi, qñ is factus fuit ſocius criminis ꝑ inquiſitionem pariter ꝯ ipſum, & d. Gregoriũ for-
32 mata de morte dicti Baptiſtæ, & † ſocio criminis fides non adhibetur, maximè cũ Vincentius quærat ſe dicto crimine exonerare, vt probatur in c. perſonas de teſti. l. fi. cum gl. C. de accuſ. & c. ueniens extra
33 de teſtibus: † Et quãuis dictũ ſocij criminis qñq; ſaltẽ indiciũ ad torturã faciat, iuxta ea, quæ habentur per Sali. in d. l. fi. vel ſaltẽ faciat indicium, & præſumptionẽ qualẽ qualẽ, vt per Inn. in c. qm̃ de teſt. & per Cyn. in d. l. fi. tñ hoc eſt verũ, qñ ſocius criminis fuit receptus vt teſtis, quia iudicialiter, & in iudicio depoſuerit, ac confeſſus fuerit, ut ibi, ſecus ſi extraiudi-
34 cialiter, † qm̃ talis confeſſio extraiudicialis, quæ ſolũ facit indiciũ, vt ſupra, nocet ſibi confitenti, & non alteri, vt volunt Abb. Ant. & alij in d. c. fi. de conf. & hr̃ per doct. in l. unica, C. eo. ti. Et Spec. in ti. de inquiſitione, §. qñ aũt uerſi. ſeptimo dicit, ꝙ ad confeſſionẽ ſocij criminis inquiſitio ꝯ tertiũ formari nõ põt, maximè qñ confeſſus fuiſſet extraiudicialiter, ut ſupra, quia probationes fieri debent iudici vt iudici, non aũt extra iudiciũ. l. quinquaginta, ff. de proba. & c. ex literis eo. tit. Præterea dictũ huius Vincẽtij fuit receptũ non ſeruata forma tradita ad illud recipiendũ, vt patet ex tenore ſubdelegationis factæ per Reuerend. D. Vicelegatũ, ergo ad præiudicium Gregorij valere non debet arg. c. cum dilecta de reſcrip. Adde, ꝙ Vincentius illud primũ dictum reuocauit, atque correxit, & cauſam correctionis optimè aſſignauit, ergo ſaltem ex hoc fides eius, & probatio dicitur
35 diminuta. ¶ † Et quamuis dictũ vnius teſtis faciat ſemiplenam finẽ, qñ de uiſu deponit, ut ſupra dixi, tñ hoc eſt uerũ, qñ fuit teſtis oĩ exceptione maior, & iudicialiter, & in forma iudicij examinatus, ſecus ſi extraiudicialiter, vt colligitur ex ijs, q̃ uoluit Bar. in l. fi. ff. de q. & Abb. in c. tertio loco de probatio. qm̃ qñ fuit conceſſus extraiudicialiter, & non fuit omni exceptione maior, ut ſocius criminis, & bannitus, ex hac cõfeſſione nullũ põt prẹiudiciũ generari, nec aliqua fides fieri ꝯ tertiũ, ut colligitur ex ijs, quæ uolunt Ant. Abb. & alij in d. c. fi. de confeſ. ¶ Plures alij teſtes fuerunt in hac cauſa examinati, qui nihil contra dictum Gregorium probant, ſed potius ad illius fauorẽ deponunt, ut uideri põt. Quare ex his oĩbus dico ipſum Gregorium eſſe omnino ab inquiſitione contra eum formata abſoluendum. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Confeſſio etiam iudicialis, & iurata, & ad interrogationem iudicis facta poteſt reuocari, quando de illius errore conſtaret.*
2 *Reus de homicidio ſimpliciter inquiſitus ſi interrogatus negauit, & poſtea conuictus fuit, poteſt negatiuam ſuam declarare, & probare ſe ad ſuam defenſionem, uel prouocatum uulneraſſe, aut occidiſſe.*
3 *Neque ex hoc dicitur ſibi contrarius, aut variare,*
4 *Et confeſſus iudicialiter ſe ſimpliciter occidiſſe, poteſt etiam ex interuallo hanc ſuam confeſſionem declarare, quòd ad ſui defenſionem, vel prouocatus occidit.*
5 *Ad quæſtionẽ, & torturã quando, & quomodo ſit deueniendum.*
6 *Ad defenſionem neceſſariam occidiſſe quomodo probetur, uſque ad nu. 9. & nu. 12. & 14.*
7 *Et quid ſi prouocatus potuiſſet fugere.*
8 *Prouocatio, & defenſio ex coniecturis probatur.*
9 *Defenſio per teſtes etiam de credulitate deponentes probatur.*
10 *Ad probandum prouocationem, ſeu inſultum alicuius contra aliquem pro excuſatione rei accuſati, uel inquiſiti probationes etiam leuiores admittuntur.*
11 *Præſumptio ſemper eſt pro eo, qui offendit, et occidit pro...*
13 *Excedens modum in ſe defendendo quomodo ſit puni... nume. 15.*
16 *Offenditur licitè uſq; ad actum occiſionis ueniens cum ar... aliquem poſſeſſione rei ſuæ ſpoliet.*
17 *Defenſio perſonalis magis, quàm realis eſt à iure permiſſa.*
18 *Aggreſſorem, & prouocantem quando, & cui liceat ... ad occiſionem offendere.*
19 *Statutum, aut lex loquens ſimpliciter de pœna capitali, ... tis de qua pẹna in dubio intelligatur.*
20 *Plures in rixa vulnerantes, & occidentes aliquem plu... neribus, quorum unum tantum fuerit lætale, quod ... à quo fuerit illatum, an, & quando omnes de occiſo ... tur, & quando ſecus.*

E P I T O M E.

Negativam rei de homicidio ſimplicit... ſiti, & interrogati poſſe ex interuallo poſtea ... ri, & declarari, & per reum, uel alium eius ... poſſe poſtea probari illum uel prouocatum, ... ſui defenſionem occidiſſe,

Et defenſionis huius probatio quomodo ...

Et ſi in defendendo modus excedatur, ... ſit imponenda, hic habetur.

CONSILIVM CXCIIII.

EGREGIE quidem, & copioſè ab ... tiſſimo do. conſultore fuit oſtenſum, ... ſos inquiſitos morte naturali, & ... ria afficiẽdos non eſſe, in cuius ... quã iuridicã, & magis æquã deuenio, qm̃ ... mã difficultatẽ vr̃, ꝙ ẽt abſque metu periurij ... quiſiti, qui prius ſimpliciter cũ iuramento Ma... tonium vulneraſſe negauerunt, poſſint ẽt ex ... uallo illã ſuã negatiuam ſimpliciter factã de... ꝙ uel prouocati, uel ad ſuam defenſionẽ ...
1 quia † confeſſio ẽt iudicialis, & iurata, ac ẽt ... rius, hoc eſt iudicis interrogationem facta ... põt, qñ de illius errore conſtaret, vt voluit Ba... error in pen. col. C. de iuris, & fact. ignor. ... fi. col. 12. extra de confeſ. Roma. in conſi. 391. ... ſi verò, §. de uiro in 31. limitatio. ff. ſolu. mat. ...
2 der. in d. l. error in fi. Prẹterea † is, qui negauit ſe ... cidiſſe, ſi conuictus fuerit, põt negatiuam ſuam ... clarare, ꝙ ſimpliciter negauit, quia ſimpliciter ... rogatus, & inquiſitus fuit, ꝙ occiderit argu. ... quis ſimpliciter, & ibi ſcriben. ff. de uerb. oblig. ... ideò poſt negationem inquiſitus probare po... ad ſuam defenſionem vulneraſſe, uel prouoca... feciſſe, nam in criminalibus nunquam cenſetur ... cluſa uia accuſato, uel inquiſito ſe defendendi ... alteri, qui illum defendere uellet argumen. ... tantum cum ibi not. per gloſam, & Bartolum ... appella. & eſt bonus tex. in l. 1. §. ſi quis ultro, ... quæſtio. quandocunq; enim, & quomodocunq; ... cet unicuiq; ſanguinem ſuum redimere, l. 1. ff. ... nis eorũ, qui ſibi mor. conſci. & Bal. in c. 1. §. ... uaſallus in vlt. col. de controuer. inueſtitu. ... & faciunt ad quæſtionem multum not. inquit ... reus ſimpliciter negauerit ſe occidiſſe, deinde ... uictus fuerit de occiſo, poterit probare, ꝙ ... ſui defenſionem, uel prouocatus fecerit, nam ... do ſimpliciter ſe occidiſſe intelligitur neg... modo, quo ſimpliciter contra eum fuit inqui... effectum, ut de homicidio ſimpliciter puniatur ... conſequenter non dicitur ex hoc uariaſſe, nec ... met contrarius, ut uoluit maximus feudiſta do... dreas de Iſern. in dicto §. item ſi uaſallus, quem ... ibi in terminis refert, & ſequitur, quod dictum ...

4 Benè notādū: Immò unū, qđ plus eſt, dico,† ꝙ ſi reus
iudicialiter cōfeſſus fuiſſet ſe aliquē ſimpliciter occi
diſſe, & de homine occiſo cōſtaret, ille pōt etiam ex
interuallo ſuā cōfeſſionē ſimpliciter factam declara
re, ꝙ iuſtè interfecerit, ſeu vulnerauerit, uidelicet ad
ſuā defenſionē, uel prouocatus, c. cum dilecti, extra
de accuſa. non. n. uidetur ſimpliciter confitendo ſup
ſe reſpondiſſe, hoc eſt contra ius feciſſe, quia non
debuit de iure interrogari, hoc eſt, an fecerit homi-
cidium ad ſui defenſionē, ſed ſimpliciter, an occide-
rit, an vulnerauerit, & ideò ſimiliter potuit ſimplici-
ter negare, uel ſimpliciter confiteri, neq; ob hoc di-
citur ſublata uia iuris, quin potuerit declarare, ꝙ ad
ſui defenſionē fecerit, ut hæc omnia poſuit Bal. in d.
§. item ſi uaſallus, in ult. col. uerſi. quid ècōtra, & De-
ci. in l. ut uim, nu. 19. ff. de iuſtitia. & iure. Et ex prædi
ctis infertur, ꝙ facta huiuſmodi declaratione, ꝑ quā
uerificatur factū, qualiter ipſi inquiſiti aduerſus Mar
cumantonium proceſſerint etiam illum vulnerando,
ſe defendendo, iudex nō poteſt aliter cōtra ipſos inq
ſitos ad torturā, & qōnem tormentorū deuenire, cū
ad quæſtionē iudex tantū in ſubſidiū, & quādo præ
cedentibus legitimis inditiis ipſi rei in mera negati-
ua perſiſterēt, poſſit deuenire, alioquin ipſis confitē-
tibus, aut negatiuā ſuam declarantibus deuenire ad
ulteriorē qōnem non poteſt, l. 1. §. 1. & l. diuus pius,
ff. de qō. & Bar. in l. edictū, co. tit. & Fel. in c. cum cla-
6 mor. in 3. col. extra de teſtibus: Et† notandū eſt etiā,
ꝙ reus, qui dixit ſe neceſſario feciſſe ad ſuā defenſio-
nē, probando ſimpliciter ſe ad defenſionem, uel pro
uocatū feciſſe, in dubio uidetur probaſſe defenſionē
neceſſariā, & maximè quando quis fuiſſet prouoca-
tus, ſeu inſultatus ab homine forti, gladiatore, & ſo-
lito rixari, ut uoluit Iaſ. in d. l. ut uim per not. a Bal. in
l. ſolam, col. fi. uerſic. ſecundo quæro, C. de teſtam. &
per Bar. in conſi. 57. aliàs 110. inci. quidam Maſiolus,
& per Alc. in conſi. 109. uol. 1. ubi etiam in 3. colum.
7 uerſi. quinimmò inquit,† ꝙ ſecundum magis com-
munem concluſionē, dato, ꝙ ille, qui fuit ab aliquo
armato prouocatus, potuiſſet fugere, tamen non te-
netur ſe fugæ cōmittere, quia poſſet cōtingere, ꝙ in
dando terga percuteretur, ut ponit dominus conſul
tor per dictum Bart. in l. 1. C. unde ui, in 4. col. Præte-
rea quem eſſe territum, uel fugatū cenſetur iniuria,
l. item apud, §. 1. ff. de iniur. & uolunt Bar. Sali. & An-
gel. in d. l. 1. C. unde ui, Bal. in d. l. ut uim, & Petrus de
Ancha. in clem. 1. de homicid. Et fugiendo etiā peri
culum eſt in caſura, cui periculo quis ſe ſubiicere nō
debet, arg. l. 2. §. pen. ff. ſi quis cautio. & in c. accedēs,
ut lite non conteſt. idemq; tenet Bar. in conſi. incip.
Vannucius, Petrus de Anch. & do. Ant. in c. olim, de
reſtitu. ſpolia. Abb. & ibi Moder. in c. ſignificaſti, il 2.
de homici. & hanc eſſe communem ſententiam at-
teſtatur Alex. in d. conſi. 109. à qua dicit nō eſſe rece
dendū, in dubio. n. ſtante prouocatione alterius præ
ſumitur quis ad ſuam neceſſariā defenſionē feciſſe,
quicquid fecit, & præſertim quia, ut teſtificatū fuit,
dictus Marcusantonius erat hō terribilis, iuuenis, ſo
litus rixari, & vulnerare, ac occidere homines, & ꝙ
ipſe fuit ille, qui prius denudato enſe dictos Ioannē
Thomaſium, & Ioannem Matthæum prouocauit di
cendo uerba, de quibus in proceſſu. Præſumendum
eſt igitur, ꝙ ille hoc fecerit animo occidendi, ut uo-
luit Bart. in d. conſi. inci. Vannucius, per tex. in l. 1. §.
8 diuus, ff. de ſicar. & in l. is, qui cum telo, C. eod. tit. Et
ex coniecturis probatur prouocatio, ac etiā defen-
ſio, ut quia prouocans ſolitus fuerit prouocare, & in-
ſultare, ut uoluit Io. de Ana. in conſi. 23. qui multa al
legat. Ex quo infertur, ꝙ licitum fuit dictis reis aduer
ſus Marcumantonium admenare, illumq; uſque ad
actū occiſionis vulnerare, quoniā ex his præſumen-
dum eſt ipſos fuiſſe in diſcrimine uitæ poſitos, l. 2. &
3. C. de ſicar. ut plenè declarant Ale. in d. conſil. 109.
in 4. & 6. col. uerſi. præterea, & in uerſ. & ideò teſtis:
9 Et† ad hoc probandum admitterentur etiam teſtes
de credulitate deponentes fauore defenſionis, ut ꝑ
Alex. in d. 6. col. uerſ. pro hoc facit, & faciunt, quę ad
rem iſtā ſcribit Corn. in conſi. 162. col. 2. lib. 1. & con
ſil. 133. lib. 2. & Deci. in cōſ. 272. Et ꝙ dicti rei fuerint
à Marcoantonio prouocati, probant quamplures te
ſtes de loco, & tempore conteſtes, item plures, q de
dicto, & confeſſione Marciantonii teſtificantur: Et
10 †ad probandum prouocationem, ſeu inſultū alicu-
ius contra aliquem probationes etiā leuiores admit
tūtur ad excuſandum reum accuſatū, ſeu inquiſitū,
l. quoniā multa, C. ad legem iuliam de ui publi. quia
11 †prçſumptio ſemper eſt pro eo, qui prouocātē offen
dit, aut occidit Bar. in l. ſi ex plagiis, §. tabernarius, in
fi. ff. ad legem aq. & in l. 1. §. cum arietes, ff. ſi quadru.
pauper. feciſ. dicatur: & dicit Bar. in d. §. cū arietes, ꝙ
prouocatus, & inſultatus præſumitur ad ſuam defen
12 ſionē feciſſe: † Sufficit ergo, ꝙ probatus fuerit inſul-
tus, & prouocatio ad inferendam defenſionem ne-
ceſſariā, Bart. in l. ſed & quæcunque, ff. ad legem aq.
& eſt de mente Ang. in § ius autem gentium, col. 2.
Inſtitu. de iure naturali, gentium, & ciui. & Bal. in cō
ſil. 195. incip. an vulnus, in fi. lib. 1. & Corne. in conſi.
162. hac conſultatione col. pen. uerſi. & iudex, lib. 1.
Et dicit Bar. in d. l. ſed & ſi quæcunque, per illum tex.
ꝙ ubicunque aliquis uenit contra me cū gla dioeua
ginato, & ego illum occidi, dicitur eſſe probata mea
defenſio, idemq; no. Bal. in l. multis, C. de liber. cau.
& in d. l. ut uim, & hoc idem tenent canoniſtæ com-
muniter in d. clem. 1. de homici. ꝙ probata prouoca
tione, & aggreſſura, ſi prouocās in illa rixa fuerit oc-
ciſus, dicitur iure, & licitè, hoc eſt ad defenſionē oc-
ciſus: Et præſertim hoc procedit, quando perſona ꝓ
uocantis, & aggreſſoris erat rixoſa, armigera, & ſo-
lita alios uulnerare, ut uoluit Cy. in d. l. 1. C. unde ui,
quod dictum ſequuntur ſcribentes in d. l. 1. ueluti ēt
eſt de mente gl. in d. clemen. 1. ibique Pet. de Ancha.
& eſt optima glo. in ſumma 23. q. 1. in uer. propulſan
dam, quæ uoluit aggreſſorē licitè poſſe offendi, dū-
modo quis modum in ſe defendendo non excedat,
ut ibi, & argu. d. l. 1. ¶ Et ſi ex aduerſo diceretur, ꝙ in
caſu occurrenti inquiſiti modū exceſſerunt inſequē-
do, & uulnerando Marcumantonium fugientem, &
ideò ſunt puniendi, ut eſt de mente gl. in d. ſumma,
& habetur per ſcriben. communiter poſt gl. in d. l. 1.
& in d. l. ut uim, & idcirco uidentur eſſe puniendi pę
na homicidii, ut in c. ſignificaſti, il 2. extra de homi.
13 gl. in d. ſumma cum ſi. Reſpōdetur, ꝙ† licet dici poſ-
ſet iſtos inquiſitos modum in ſe defendendo exceſ-
ſiſſe, non tamen ſunt de toto, hoc eſt pęna ordinaria
homicidii legis Corneliæ puniendi, ſed ſolum de ex
ceſſu pœna extraordinaria citra mortem, etiam ꝙ ex
propoſito, & per iracūdiam modum exceſſiſſent, ut
expreſsè uoluit Pet. de Ancha. uir ſummę religionis,
& timoratæ conſcientiæ in d. cle. 1. ꝑ tex. in d. c. olim
il 1. de reſt. ſpo. & no. Bal. in c. 1. in prin. eo. tit. & in c.
1. de pace tenen. Io. And. in c. ſignificauit, de pœnit.
& remiſſi. & in rub. de homicidio, in additio. ad Spe.
& probatur arg. tex. in l. ſi adulterium cum inceſtu,
§. imperatores, ff. de adulter. quem ad hoc ponderat
Bal. in d. l. ut uim, & Ana. in c. ſignificaſti, de homici.
Præterea excuſandi ſunt iſti inquiſiti, etiam ſi modū
in ſe defendendo exceſſerint, quia cum ipſi prouoca
ti ad rixam, & conflictum uenerint, planè prouoca-
tio, rixa, & metus inſtantis periculi, & memoria per-
cuſſionis ſibi à dicto Marcoantonio illatę ſunt de iis,

quæ conſilium deliberandi,& moderandi defenſio-
nē,ac vulnerū ictus tollunt,& operantur, ꝙ inquiſiti
nō dicantur modū ex ꝓpoſito, & dolo exceſſiſſe, ut
no.uoluit Bal.in d.c.1.§. ſi quis uerò, de pace tenen.
arg.l.gracchus,C.de adult.& ideò non ſimus in caſu
conſiderato per gl.in d.ſumma,ut latè,& no. proſe-
quitur Alex.in d.conſ.109.uol.1.in prin.4.col. Et ex
14 his infertur,†ꝙ licet teſtes examinati pro ipſis inqui
ſitis nō dixerint,ꝙ illi mortē ſuā aliter euitare nō po
terāt, nec ꝙ ad ſuā neceſſariā defenſionē illud fece-
rint,tamen cenſetur probata eorum defenſio probā
do prouocationē, & inſultū factū à Marcoantonio
cum enſe denudato, ſaltē quo ad euitandā pęnā or-
dinariā legis Cornelię,quæ dicitur eſſe pęna mortis,
ſeu capitalis,l.3.in fi.ff.de ſicar. ad tradita per domi-
num Anto.in d.c.olim,il 1.cum ſi.ſupra ad hoc alle-
gatis.& cōprobatis ab Alex.in d.conſi.109.& expreſ
sè per Are.in conſi.34.in ult.col.& in conſi. 80. inci.
ſicut decet,in fi.& Albe.in d.l.1.in 4.col.uerſic.item
15 quæritur,C.unde ui.Et†dicit Abb.in c.1. extra de in-
iur.in 1.col.uerſi.puto tamen,& in c.dilecti,col.fin.
uerſi.credo tamē,de excep.& in c.cum te,col.6.uer-
ſic.puto tamē de re iu.per ea, quæ habentur in d.l.ſi
adulteriū,§.imperatores,ꝙ quādo quis eſt ab aliquo
armato cum gladio prouocatus ad delictum cōmit
tendū, ratione illius delicti eſt leuiori pęna punien-
dus,quia hæc eſt iuſta cauſa, propter quam iudex de
bet pęnā mitigare:& Bal.in d.l.ut uim,per tex.in d.§.
imperatores,uoluit,ꝙ licet defenſio ſine moderami
ne tutelę facta,immo cū maximo exceſſu puniri de-
beat,ut ſupra,tamen ſolū de exceſſu, & non de toto
delicto puniri debet, & conſequenter pęna extraor-
dinaria,& arbitraria,& idē Bald.in d.c.1.§.ſi quis ue-
rò,laſ.in d.l.ut uim,Roma.in ſuo ſingu.3.incip. an
quis exceſſerit,per ea,quæ habentur per Io.An. in d.
c.ſignificauit,de pęnit.& remiſ.& Ale.in conſi.76.ui
ſa &c.col.1.lib.1.& in conſi.24.Animaduertas, col.
2.lib.2.& in cōſ.14.Ponderatis,col.fin.lib.3. Aret.in
conſi.24.in fi.Bart.Cępol.in conſi.1.col.3.& in conſ.
29.col.pen.& in conſi.35.& 42.col.2.Fel. in d.c.dile
cti,in pen.col.de exce.& Ana.poſt alios in d.c.ſigni-
ficaſti,il 2.de homici.Immò uoluit Bal.etiam in d.l.
ut uim,& ſequitur Anch. in d.cle. 1. ꝙ quando quis
ſe defendendo,ut quia fuerit prouocatus,etiam do-
losè, & ex propoſito modum exceſſiſſet, non eſt pu-
niendus ordine, ſed exttaordinariè arbitrio iudicis
citra mortem naturalē, ad tradita per Inn.in c. quia
ueriſimile,de præſump.& Abb.in c.auditis,uerſi.pu-
16 to tamen,col.pen.de excep. Præterea † ſi uenientem
cum armis,ut me poſſeſſione rei meæ ſpoliet, licet
mihi offendere etiam uſq; ad actū occiſionis incluſi
uè,ut habetur in d.l.ut uim,per glo.Bar.& alios,& in
d.l.1.C.unde ui,quanto magis mihi licebit prouocā
17 tē me cū armis offendere,& occidere, quia † defen-
ſio perſonalis magis eſt à iure permiſſa,quā realis,ut
18 in dictis iuribus,& c.2.& 3.extra de homicid.†cui.n.
turpe,& uerecundum eſt terga dare, & fugere, lici-
tū eſt aggreſſorem, aut prouocantem offendere etiā
uſq; ad actum occiſionis,nam metus uerecundiæ,&
bonæ famæ magis cordi eſſe debet bonis, & probis,
ſeu nobilibus uiris,quā metus mortis,l.iſti quidē,in
fi.ff.de eo,quod met.cau. & pro honore iſtis ita lici-
tum eſt alium offendere, ſicut pro defenſione ꝓpriæ
uitę,ut dixit Bald.in d.c.1.§.ſi qs,de pace tenen.¶Ad
do etiā,ꝙ aliqua pęna cenſetur capitalis, ſicut eſt pę
19 na mortis naturalis,&†ideò ſi ſtatutū,aut lex loqua-
tur ſimpliciter de pęna capitali,ſeu mortis, in dubio
debet intelligi de morte ciuili,& ſic de capitali ciui-
liter,glo.in l.1.C.ne mancip.chriſtianum,Imol. in l.
2.colum.5.ff.de public.iudi.Ioan.de Ana.in c.quali-
ter,& quando,§.ad corrigendos,in 4.colum.de ac
ſatio.gl.in l.in criminali, in uer. capitalem,C.de
riſd.om.iud.Alex.in conſil.117.in cauſa inq
nis, uol. 3. In caſu igitur occurrenti propter
cauſam, quā inquiſiti contra Marcumantoni
ciſum habuerūt,ſatis erit eos arbitrio ſuperior
nire uel pœna pecuniaria, uel alia capitali ci
non autem naturaliter per prædicta: Et hęc p
rent in caſu,quo inquiſiti de homicidio cō
ſent,qđ q̄dē minimè factū uidetur ī caſu,de qu
tur,cū teſtes ꝓ curia examinati ob eorū mul
las cōditiones, & qualitates in criminalibus,
de pęna corpis afflictiua agitur, plenā,& indu
fidē,qualis eſt illa,quæ in hoc caſu requiritur
non dicantur,& probationes luce meridiana
res eſſe debeant,l.fi.C.de proba. ueluti copioſ
aduocatus demōſtrauit.¶ Quo ad ultimam
tatē,dato etiā prædicta nō ſufficere ad excuſa
ſupra,dictos reos inquiſitos,quod negatur,ta
huc uidentur ex alio capite à crimine homic
20 ſoluendi,nam†præſuppoſito,ut uerum eſt,
ex depoſitionibus plurium peritorum in arte
giæ,quibus eſt ſtandū per ſcribentes in c.p
de proba.& in d.c.ſignificaſti,il 2.de homi
ſus,& ſcriben. inter quinque vulnera, qu
Marcuſantonius fuit ſauciatus, unum ta
tale, cætera uerò curabilia, & cum incerti
illud fuerit illatū,quia hoc nō fuit proba
incertitudinē nullus ē de homicidio puni
pęna homicidii afficiēdus,ne cōtingat ob
guitatē innocentē damnari,arg.l. abſentē,
ff.de pęn. ſumus.n.in caſu, in quo unus ta
occiſo damnādus propter unicū tantū u
tale,ut eſt caſus notabilis,in d.c.ſignifica
mela,§.celſus ſcribit,ff.ad legem aq.& ibi
uer.ſed & ſi ſeruū,circa principiū, & uidetur
ſi rectè inſpiciat̄,ex tex.in l.fi.ff.ad legem co
car.& hoc expreſsè uoluit Bar.in d.l.itē mela
res,q dixit illum tex.procedere,quādo actio
aquiliæ ciuiliter de occiſo ageretur, nā tūc
oēs teneri,ſed qn̄ criminaliter de occiſo age
unū tantū inter plura vulnera eſſet letale,ac
retur à quo eſſet illatū, tūc nullus de occiſo te
tur,ſed ſolū de vulnere ſunt puniendi ꝓp
nē,per tex.in d.l.abſentē,& hanc opinionē tan
ueriorē ſequor, & hoc eſt de mente Alex.in
ad Bar.in d.§.ſi plures,& in conſi.65.in 3.col.
& latè diſputando ſequutus fuit Pet.de An
217.incip.nos Bartholomæus,& fuit conſiliu
ceti,& Gaſparis Calderini, quibus cauſa cōm
rat conſulenda, illique conſilio ſe ſubſcripſ
de Ancha.qui omnes ſic fuerunt cōcordes,&
dent omnibus, quæ in contrarium allegari p
Et hæc fuit opinio Oldradi doctoris ueritatis,
illi referunt, & ſequuntur, ut refert Petr. de A
in dicto conſi.217. quamuis quoad irregula
incurrendam omnes ut ſupra vulnerantes
occiſo teneantur, ut habetur per Ana.in d.c.
caſti, & ibi Abb.& eſt de mente Bart.in d.§.
Et ab hac ſententia non uidetur recedere Ba
fin.colum.2. uerſicu.quærit gloſſ.ff.de ſicar.
tim quando iſti plures, qui vulneraſſent,
propoſito, nec ad hoc principaliter moti
runt, ſecus ſi ex propoſito, & principaliter
moti, ut iſtud communicato conſilio facere
ta ca. ſicut dignum, de homicid. Sed in caſu
renti iſti Ioannes Thomas, & Matthæus non
poſito principaliter moti fuerunt contra
cumantonium, ſed prouocati, & inuita
pra, ergo uerisſimum erit dicere, ꝙ prop

tudinem nullus de occiſo, ſed ſolū de vulnere tenea
tur. Et quia hæc pars eſt benignior, ideo tenenda, l. ſi
de interpretatione, ff. de pęnis, c. in pęnis, & c. odia,
de reg. iu. in 6. cum aliis multis ſi. ab alio diligenti do
mino conſultore plenè cumulatis: Et cū res hæc pe-
nes me ob tantorum uirorum auctoritatem dubita-
tione careat, ut ſupra, concludo, & ulterius non inſi
ſto. Laus Deo.

S V M M AE.

1 Furtum quando committatur, & quando non.
2 Furtum, & rapinam non committit, qui per uim compulſiuā metum, & minas iuſtas etiam mortis inferendo pecuniam, aut rem aliquam ab aliquo mediante aliquo contractu conſequitur, & num. 10.
3 Et ad quid hic ciuiliter, & criminaliter teneatur.
4 Vi priuatæ, & publicæ crimen quando, & quomodo cōmittatur.
5 Pęna legis iuliæ de ui publica, & de ui priuata quæ ſit.
6 Ex reiteratione huius crīs, quæ pœna ſit imponenda, & nu. 8.
7 Pena ut ex reiteratione delicti augeatur, quid requiritur.
8 Ob uiolentiam armis illatam quando quis ex reiteratione capite puniri poſſit.
10 Furtum, & rapina committitur rem uiolenter, & palàm auferendo, & ſic per uim ablatiuam, ſeu ſpoliatiuam, ſed non per uim compulſiuam minis, & iuſto metu mortis, uel cruciatus, qui etiam in uirum conſtantem caderet, illatam.
11 Metus, & uis compulſiua per actum ex interuallo factum purgatur.
12 Leuis, & famoſus quis dicatur.
13 Aſſaſinus quis ſit.
14 Delictum ex pluralitate delictorum quando aggrauetur, & quando non, & num. 16.
15 De crimine, de quo quis ſemel fuit inquiſitus, & abſolutus, uel condemnatus, non poteſt amplius cognoſci, neque procedi.
17 Ob uerba minatoria, metumque iuſtum inferentia, quæ effectum non habuerunt, nulla eſt de iure communi pęna impoſita.
18 Idem ob uerba iactatoria nullo facto interueniente, niſi conuitium contineant.

EPITOME.

Fvrtvm, & rapinā nō cōmitti ab eo, q ꝑ uim cō-
pulſiuā, metū iuſtum ēt mortis, & cruciatū corporis
inferendo, aliquid ab aliquo conſequitur, nec poſſe
tanquam furē, raptorē, nec pęna legis iuliæ de ui pu-
blica, aut de ui priuata puniri, hic demonſtratur.

CONSILIVM CXCV.

Placet mihi concluſio, ꝙ reſpū pecuniæ
habitæ ab hebræo, ac etiā à maſſario, nec
nō reſpectu pecunię ab eodē ſolutę ꝑ cā-
cellatione condēnationis, ſeu inquiſitio
nis cōtra Ioānem formatæ, etiā poſito, ſed nō cōceſ-
ſo, ꝙ interuenerit iuſtus metus mortis, & cruciatus
corporis à dicto Ioanne dictis hebræo, & maſſario il
latus, non dicatur cōmiſſum furtū, & conſequenter
Ioannes puniri nō poſſit, & ultra alia per primū ex-
cellentiſſimum dominum aduocatum allegata con
1 firmo hanc concluſionē, præſupponendo, † ꝙ furtū
non committitur abſq; cōtractatione rei facta inui-
to domino animo lucrandi, ut in l. 1. §. furtū, de fur.
l. inter omnes, §. rectè, ff. eod. tit. & §. furtum, inſti. de
oblig. quæ ex delict. naſcun. Item furtū non commit
titur, niſi interueniat ablatio rei clandeſtina, aut ma
nifeſta, hoc eſt palàm facta, & ſic uis ablatiua, ſeu ſpo
liatiua, unde dicitur furtū à ferendo, hoc eſt ab aufe-
rendo rem inuito domino, ut habetur in d. l. 1. & in
d. §. furtū, nec ſufficeret uis compulſiua illata ꝑ me-
tum, qui etiam in conſtantem uirum caderet, nam
2 † ille etiā, qui ꝑ uim compulſiuā metum, & minas iu
ſtas inferendo ꝑ uiam alicuius contractus ab alio rē,
ſeu pecuniā cōſequitur, & ꝑcipit, puta ex contractu
emptionis, uel mutui, uel ſtipulationis, uel donatio
nis, furtū nō cōmittit, neq; rapinā, quoniā iure cau-
tū non reperitur, ꝙ furtū, ſeu rapina ꝑ uim cōpulſiuā
committatur mediante aliquo contractu, ſeu ſpecie
alicuius cōtractus, etiā ſi iuſto metu mortis, & ui cō
pulſiua ad ſic cōtrahēdū inductus, & coactus fuerit,
adeò ꝙ metum huiuſmodi, & uim cōpulſiuā inferēs
nō tenetur, ut fur, nec ut raptor, ut in l. 2. l. ſi ꝑ uim, &
3 l. ſi donationis, C. qđ met. cau. Sed † ſolū propter iu-
ſtum metū cōtractus reſcinditur, & metū inferēs ꝑ
actionē quod metus cauſa rem, ſeu pecuniā ſolutam
reſtituere tenetur, ciuiliter agendo, ut in dictis iuri-
bus, criminaliter uerò tenetur pęna legis iuliæ de ui
priuata, ſeu publica, ſi interuenerūt illæ qualitates,
quæ faciūt quē ex illa lege, & de illo crimine teneri,
ut in §. itē lex iulia, Inſt. de ui publ. iud. l. 1. 2. & ꝑ to-
tū ff. ad leg. Iul. de ui priua. Nullæ autē qualitates in
caſu noſtro cōcurrunt, ex quibus dici poſſit crimen
4 legis iuliæ de ui priuata incurriſſe, qa † cōuocatis ho
minibus uim non fecit, ut in d. l. 2. itē quia per uim
ablatiuā aliqd nō abſtulit, nec contractauit, ut in l. 3.
ff. ad leg. Iul. de ui priua. & ibi Bar. Nec etiā, ex qbus
poſſit dici commiſiſſe crimē legis iuliæ de ui publi-
ca, ut colligitur ex l. 3. ff. ad leg. Iul. de ui publ. & ex
no. per Bar. in d. l. §. eadē lege, ubi requiritur, ꝙ adhi-
bitis, uel coadunatis hominibus fecerit, & uim etiā
cōpulſiuā cū armis intulerit, ut clarè ex mente Bar.
ibi colligitur: Et quāuis poſſet dici, doctrinā Bar. fa-
cere in oppoſitū dū conſiderat, ꝙ tribus modis iniu
ria cōmittitur, ꝑ quā quis ex lege iulia de ui publica
tenetur, & inter dictos modos ponit caſum, quando
iniuriā alicui intulit, ut faceret illū redimi, dicendo,
te deprædabor, niſi ſoluas mihi tantam pecuniā, &
hoc per illū tex. ibi cōcuſſerit, hoc eſt per uim pecu-
niā extorſerit, tamē Bar. ſubdit hæc uerba, nā oēs iſti
talia facientes, & q adhibent homines, ut hęc faciāt,
uel fiant, hac lege tenentur, ut eſt caſus clarus in d. l.
3. iunctis no. per Bar. uoluit ergo, ꝙ ſimpliciter non
ſufficiat concluſio, ſed etiā, ꝙ adhibiti fuerint homi
nes ad id faciendū ad hoc, ut quis ex lege iulia de ui
publica teneat: Cōmittitur etiā pęna legis iuliæ de
ui publica abſq; eo, ꝙ homines fuerint adhibiti, uel
cōgregati, in aliis caſibus à iure expreſſis, & in aliis
capitibus dictæ legis iuliæ de ui publica, ut habetur
in d. l. 3. in §. eadem lege, ubi referuntur aliqui caſus,
& plures alii habentur ꝑ totum illū titulum: Sed ad
hoc, ut pęna illius legis qs puniri poſſit ex eo, ꝙ uim
cōpulſiuā intulerit alicui, ut ſe redimeret, dicēdo, te
interficiā, te deprædabor, niſi dederis mihi tantā pe-
cuniā, requiritur, ꝙ cum armis, & hominibus ad hoc
adhibitis iſta uis fuerit illata, ut ibi. Præterea dici poſ
ſet, benè intelligendo uerba Bartoli, ꝙ ipſe loquitur,
quando uis, uel iniuria eſſet illata mihi exiſtenti in
domo, & caſtro meo, quoniā id requiritur, prout di-
cit ibi Bar. ad hoc, ut quis de ui publica teneatur, ui-
delicet me expellendo de domo per uim: Secūdo ex-
pugnando domum, me in illa exiſtente, & tertio fa-
ciendo aliquē redimi, hoc eſt illi imponendo taleā,
& deprædando domum, quia ſi hominibus coactis
hæc fiant, quis dicitur crimen legis iuliæ de ui priua-
ta committere, & caſus noſter nō eſt de illis tribus,
ut patet, & ſic Barto. ibi non meretur contra dictum
Ioann. allegari: Sed ſi doctrinā illam Bart. ad caſum
noſtrum inducere uelimus, ea profectò potius ad fa
uorem dicti Ioannis facere uidetur, quòd non com-
miſerit crimen legis iuliæ de ui publica, ex quo ipſe